

(Tale til "Frit Iran" demonstration, 11.01.10)

Jeppe Kofod, Udenrigsordfører, MF (S)

Tale til demonstration på Christiansborg Slotsplads den 11. februar 2010

Tak til "Initiativet for reelt demokrati i Iran" for invitationen til at tale her i aften.

Rundt omkring i Iran i dag har præstestyret fejret 31 års dagen for at Shahens despotiske regime endeligt kollapsede. I dag befinder præstestyret sig i præcis samme situation som Shahen var i for 31 år siden: det religiøse regime har skabt en korrump, inkompetent og brutalt undertrykkende diktaturstat.

Men de massive demonstrationer over det sidste år og så sent som i dag - viser, at den iranske befolkning forlanger forandring.

Regimets eneste svar på bønnen om mere frihed, har været vold mod - og fængslinger af - demonstranter, kritikere og journalister.

Titusindvis af de arresterede har lidt under horrible forhold i middelalderlige fangehuller som Evin-fængslet i Tehran. For dem er tortur, forhør, voldtægter og henrettelse blevet hverdag.

Den del af oppositionen der ikke er fængslet, lever med daglige trusler og er konstant overvåget af det hemmelige politi.

Desværre er europæiske firmaer ikke uden medskyld i præstestyrets undertrykkelse. Både tyske Siemens og finske Nokia har solgt regimet teknologi, der udelukkende kan bruges til at overvåge iranerne når de bruger Internettet og til at spærre adgangen til hjemmesider, der er kritiske overfor styret.

Det er beskæmmende at ellers velrenommerede europæiske firmaer hjælper en diktaturstat, med at undertrykke ytringsfriheden og det MÅ stoppes.

Men regimets brutalitet, censur og forfølgelse har ikke fået det iranske folks protester til at forstumme. I stedet har de fredelige demonstrationer vokset i størrelse og spredt sig til alle kroge af Iran.

Og det er ikke tilfældigt, at det er i Iran og ikke et andet land i Mellemøsten at vi ser så massive folkelige protester IMOD undertrykkelse og FOR frihed. Igennem historien har Iran - og førhen Persien imponeret verden med sin storslåede arkitektur, bevægende poesi og akademiske begavelser.

Opførelsen af det arkitektoniske vidunder Persepolis, nationalskjalden Hafezs anti-autoritære digte om kærlighed og magtens korrupsion samt nobelprisvinderen Shirin Ebadis kamp for menneskerettigheder, vidner om en tusinde år lang, tradition for at tænke frit og visionært.

Den intellektuelle arv løfter demonstranterne i gaderne i Tehran, Ishfahan, Mashad, Tabriz, Shiraz og mange andre byer rundt omkring i Iran i dag, når de protesterer mod præstestyrets undertrykkelse og kræver at få den frihed og respekt de har krav på.

Iranerne har som alle andre folk i verden ret til frit at vælge de mennesker, som skal regere dem.

Iranerne har ret til at sige, skrive og tænke hvad de vil uden at magthaverne skal straffe dem.

Iranerne har ret til at klæde sig frit, høre den musik, se de film og læse de bøger de har lyst til.

Iranerne har ret til at leve et liv uden tortur, tilfældige fængslinger, skueprocesser og henrettelser.

Frihed er aldrig gratis. Og i en diktaturstat som den Islamiske Republik Iran, er frihed ufatteligt dyrekøbt. Men den iranske befolkning har vist, at de er parat til at betale den højeste pris i kampen for at bestemme over eget liv.

Med den spire som demonstranterne over de seneste måneder har plantet, skal vi fra dansk side være med til at give næring. Man bør huske på, at hverken Apartheid-regimet i Sydafrika eller de kommunistiske systemer i Østeuropa, faldt uden pres udefra.

Derfor bør alle vi i Danmark, også igennem FN, EU og andre organisationer forlange at:

- Alle politiske fanger løslades øjeblikkeligt.
- Fuld respekt for ytrings- og forsamlingsfriheden.
- Der iværksættes en uafhængig FN undersøgelse af overgrebene.

- Der udskrives nyt præsidentvalg.
- Der fastsættes en dato for en Iransk folkeafstemning om en ændring af det politiske system.
- Indførelse af økonomiske sanktioner overfor revolutionsgarden og dens virksomheder.
- EU forbyder virksomheder, at sælge produkter, der hjælper Præstestyret til at overvåge eller undertrykke befolkningen.

For mig og sikkert også mange af jer har nedskydningen af den kvindelige aktivist Neda sidste år for evigt indprentet sig på nethinden. I dag står drabet på Neda som et symbol på præstestyrets afstumpethed og demonstranternes heltemod og ukuelighed.

Tyrannerne i Tehran havde håbet, at rå vold kunne afskrække iranerne fra at demonstrere. Men det imponerende opbud af demonstranter i Iran i dag viser, at den iranske befolkning ikke lader sig skræmme.

I aften sender jeg mine allervarmeste tanker til de iranere der går på gaden for at demonstrere for frihed og demokrati. DE mennesker er demokratiets frontkæmpere og fortjener vores fulde støtte, respekt og solidaritet.

Den grønne farve som den Iranske opposition bruger, er som bekendt også håbets farve. Og demonstranternes mod giver håb om et nyt demokratisk Iran.

Derfor tror jeg - selv om det kan være svært at se på en vinterkold aften i København at der blæser varmere vinde over Iran. I Iran trækker det i disse dage op til et demokratisk forår.

Som folketingsmedlem, udenrigsordfører for socialdemokraterne og medlem af udenrigspolitisk nævn vil jeg gøre alt hvad jeg kan, for at råbe den danske regering op så friheden igen kan spire i Iran.

Fortsat god demonstration